

Formandsberetning – Agapes generalforsamling 11. november 2023.

Sidst jeg kørte hjem fra bestyrelsesmøde i Agape, tændte jeg for bilradioen lidt før kl 23.00 – det var netop den dag, hvor Etisk Råd havde udtalt sig om aktiv dødshjælp. Lykkeligvis en udtalelse om, at man ikke kunne støtte forslaget om aktiv dødshjælp. Og så blev det tilføjet – som et overordnet argument, at vi skal værne om retten til at være til besvær.

Vi skal værne om retten til at være til besvær!

Retten til at være til besvær. Jeg har mødt den formulering flere gange – og tænkt, at den rummer noget vigtigt. Den siger, at det er i orden at være til besvær – sådan er det til tider at være menneske. Børn må gerne være til besvær – små børn er – og må gerne – være til besvær. Og også i den anden ende af livet – når vi bliver gamle, må vi være til besvær – ja, gennem hele livet kan det ske. Det er så også en formulering, der rummer en ærlighed – ja, det sker, at vi oplever og føler det sådan, at der er mennesker, der er til besvær. Det er en formulering, der nogen gange kan hjælpe os, når vi netop står med den oplevelse, at der er et menneske, vi oplever, er til besvær.

Hjælpe os til at sige, at det er i orden – det er en ret – sådan er det at være menneske. Og ja, en dag er det sikkert mig, der er andre til besvær.

Men set fra den anden side, så er den tanke ikke så let at sælge. For selv om rettighedstænkningen er vigtig i vor tid, så er der alligevel mange, der ikke bryder sig om at være til besvær – heller ikke selv om formuleres som en rettighed.

Derfor kan vi ikke nøjes med denne negative måde at udtrykke det på. Det er ikke blot en ret at være til besvær – og en sur pligt at tage sig af besværlige mennesker. Der er i stedet tale om noget lange mere positivt – som er ved langsomt at forsvinde i vort samfund – nemlig dette, at et menneske altid er et værdifuldt menneske, som det er værd at værne om. Mennesket er altid et værdifuldt menneske, som er værd at elske.

Det kræver til tider ofre af os at tage os af hinanden. Det koster – men det må netop gerne koste noget at værne om et andet menneske. Det er det værd! At elske er netop at værne om et andet menneskes værdi! Derfor er opgaven – ikke at finde måder at slippe af med besværlige mennesker på – men at finde måder at lade mennesker mærke, at de er værdifulde – tilføje værdi til deres liv. Og ja, det må godt koste – for et menneske er det værd.

Det er en tanke, der har været en selvfølge i vort samfund – men er det ikke længere. Og det bliver mere og mere tydeligt, at den tanke kommer et sted fra. Den kommer fra den kristne tro. Det er dybest set derfra den tanke kommer, at et samfund kendes på, hvordan man tager sig af de svageste. Men det er en tanke, der bliver svækket. Andre mennesker får ikke længere lov at begrænse os – andre mennesker får ikke længere lov at kræve ofre af min kærlighed.

I Agape har vi i vort navn i sig selv en programerklæring her. Agape betyder kærlighed – netop den kærlighed, hvor det godt må koste at elske. Den kærlighed, hvor ethvert menneske er værd at elske – er værd at værne om og vise værdi – og derfor også værd at bringe de største ofre for at elske. Jesus gik foran ad den vej – og kalder os til at følge ham.

Det er det, vi gerne i Agape vil pege på – inspirere til – og selv være med til at vise og gøre. Inspirationen til det er vigtig – for vi er en lille forening, der blot arbejder på nogle få af de utallige områder, hvor der kan arbejdes med det på. Men vi har kontakt med mange – og vil gerne inspirere til et kristen- og menighedsliv, hvor det at værne om menneskers værdi leves ud i ord og handling på alle livets områder.

Mange er derfor med i Agapes arbejde – alle, som lader sig inspirere af og tænker og arbejder med på dette, er med i Agapes arbejde. En rigtig stor gruppe er også med som frivillige, der har en opgave i en eller flere af Agapes arbejdsgrøne – mere end 175 frivillige gør et stort stykke arbejde. Og de/l er meget stabile – og udholdende med jeres opgaver. Det glæder vi os over.

Så har vi også nogle ansatte i Agape – vores landsleder Annette Beck Vad, som har det store overblik og sørger for den daglige ledelse, og også er ude at møde medlemmer og bagland og holder en række kurser og foredrag. Det er vanskeligt at få nævnt alt – Annette er utrolig vigtig og en stor gave for Agapes arbejde. Tak for det. – Så har vi Sofie, vores værdifulde kommunikationsmedarbejder – nogle dage endnu. Og ved siden af hende på kontoret Dorrit, som holder styr på mange ting med sikker hånd. Og så er der Michelle, vores dygtige psykolog, og så har vi Bente, der er nyuddannet sexolog og har parterapi. Endelig har vi Dan, som arbejder med sjælesorg og vi glæder os over, at der er efterspørgsel efter ham mange steder.

Og ja, så har det fyldt en del for os, at der har været stor udskiftning i medarbejderflokken. Vi har mistet medarbejdere, som har været virkelig gode for Agape. Vi har også fået nye, som er gode for Agape – og håber og tror på, at vi snart får flere.

Men det har været en sorg at miste gode folk, som vi er kommet til at holde af, og hvis arbejde, vi har nydt godt af. – Og så har det også fyldt, ikke mindst for dig, Annette, om det handler om, at arbejdspladsen ikke er god nok. Men der har været forskellige gode grunde til, at medarbejdere har sagt op hos os, og de har alle givet udtryk for, at de har været meget glade for at arbejde i Agape. Alt, hvad vi hører – og vi prøver at lytte godt efter – fortæller, at Annette er leder for – og på mange måder skaber af – en god arbejdsplads. Tak for det.

Og så er vi bestyrelsen, som mødes 6 gange om året i Silkeborg til bestyrelsesmøde. Det er både spændende og sjovt – og udfordrende at være med omkring det bord. Noget af det, der er rigtig godt, er, at vi er en flok, der virkelig bærer det sammen. Og gør det med mange forskellige stærke kompetencer.

En af de tilbagevendende udfordringer er Agapes økonomi. Der er 2 sider af det. På den ene side er vi dybt taknemmelige og ydmyge overfor, at mange trofast støtter og bærer Agapes arbejde. Stor tak for det! På den anden side så mangler vi lige lidt i, at det hænger sammen. Vi har kørt med underskud i flere år – og det bliver snart et problem, hvis ikke vi får det vendt. Vi oplever, at der fra alle medarbejders side bliver vist stor ansvarlighed overfor de midler, vi bliver betroet. Vi har også et hus, der ikke er blevet brugt ret mange penge på til vedligeholdelse i efterhånden mange år.

Som jeg ser det, er vores tilgang til økonomi sådan, at vi er meget forsigtige med at presse vores givere til at give mere. Og hvis der skulle være tegn på, at vi får flere penge i gaver, så er det ikke sådan, at vi straks skruer budgettet højt op, for at presse endnu mere. Vi ønsker at være åbne – også om vores økonomi – og fortælle, når vi mangler penge. Og når vi fortæller om det, så oplever vi også, at der bliver reageret på det. Men vi ønsker ikke at lægge for stort et pres. Men vi mangler også lidt i, at vi kan få ro i forhold til økonomien. Og når vi spørger dem, der ved noget om det, så fortæller de os, at man nu – endnu mere end tidligere – hele tiden skal spørge om penge for at få. Det er en balance, vi vist stadig er på vej i. – Og har I, vore venner og medlemmer nogle tanker om det – eller gode eller dårlige oplevelser, så sig endelig til.

Og ja, økonomi fylder meget for os – og giver så mange bekymringer, at det også tager kræfter fra arbejdet.

Og alligevel er det ikke sådan, at udviklingen af Agapes arbejde er ved at gå i stå. Trods alt kommer vore medarbejdere jævnlig med nye tanker og ideer til, hvordan vi kan udvikle arbejdet. Det gælder ikke mindst vores landsleder, Annette. Tak for det.

Og så vil jeg sige, at der omkring bestyrelsens arbejde er en optimisme og en tro på, at der er en vej frem for Agapes arbejde. Vi har det sidste år siddet med mange møder, hvor vi fra begyndelsen har tænkt, at det var tungt og vanskeligt, men når vi så fik det talt igennem sammen, så lettede det, og vi har været enige om mange gode beslutninger.

Et af bestyrelsesmedlemmerne sammenfattede det sidste års arbejde med ordet "Uforudsigelighed". Der har været overraskelser og sorger undervejs, men også meget, der er lykkedes. Og vi har en tryghed i, at Gud har en vej frem for Agapes arbejde.

Til sidst vil jeg sige tak til Agapes venner – tak til medarbejdere – tak til bestyrelsen. Her en særlig tak til Arne Aalbæk, Rikke Mejlgaard og Anika Follmann Kammadanam for jeres tid i Agapes bestyrelse. Tak for alt, hvad I har givet til Agapes arbejde. – Og sidst, men ikke mindst: Tak til Gud for velsignelse og omsorg.